

Els cants d'un compromís social

Ovidi Montllor i Mengual

(Alcoi 1942- Barcelona 1995) Cantant, poeta, actor de teatre, cinema i televisió. De família pagesa es van establir a Alcoi com a treballador industrial. A les acaballes de la dècada dels 60, el 1959, va allistar-se al Partido Comunista de España (PCE). De ben jove va mostrar inquietuds artístiques, i el 1962 debutà amb el grup teatral La Cazuela. Poc més tard va anar a Barcelona, i en els anys següents participà en les companyies CICEF, d'Adrià Gual i Núria Espert. Alhora el 1968 iniciava la seva carrera com a cantautor musicant poemes de Vicent Andrés Estellés, Salvador Espriu, Pere Quart, entre d'altres. A la ciutat comtal mantingué la seva militància comunista al si del Partit Socialista Unificat de Catalunya (PSUC). Ja als anys 70 començà la seva carrera com a actor cinematogràfic. Entre la seva discografia destaquen *La fera ferotge* (1968) i *Crònica d'un temps* (1973), entre d'altres.

D'origen pagès, la família d'Ovidi es va traslladar a la ciutat per treballar a la indústria tèxtil. Des dels seus inicis, percep les diferències heretades de la guerra civil. Arran d'això, al 1959, decideix ingressar al Partit Comunista d'Espanya (PCE). Aviat va destacar com a actor, en entrar a formar part del Grup Teatral La Cazuela d'Alcoi el 1961. En 1964 es va traslladar a Barcelona, i es va integrar en la Pipironda, el Camaleó, i altres grups de teatre independent, com el del CICEF (Centre d'Instrucció Catòlica Femenina), en *Les Noces de Figaro*, de Beaumarchais, el 1967, i més tard amb les companyies Adrià Gual (amb la qual actuà a Venècia) i Núria Espert. Al mateix temps (1968) es donava a conèixer com a cantant interpretant temes de Salvador Espriu, V. Andrés i Estellés, Pere Quart, Joan Salvat-Papasseit i d'ell mateix.

Prolífica filmografia

Però, la seva activitat interpretativa no es va limitar tan sols a l'art escènic, sinó que va destacar per les seves freqüents aparicions en la pantalla, que

sumen un total de 48 pel·lícules.

La primera producció d'importància a la qual participa és *Furtivos*, de José Luis Borau, i poc més tard, a *La verdad sobre el caso Savolta* d'Antoni Drové, un film que va marcar l'abans i el després del cinema d'aquells anys. A partir d'aleshores es va convertir en un rostre habitual a les pel·lícules de qualitat, destacant la seva adscripció a un cinema compromès: *La portentosa vida del padre Vicente*, de Carles Mira. També s'ha de recordar *El llarg hivern*, de Jaume Camino, on va fer una de les seves millors interpretacions. Com a escriptor, destaquen les seves lletres que ben sovint esdevenen poemes d'una qualitat molt destacable. Dos llibres apleguen la seva obra literària i gràfica: *Poemes i cançons*, al 1978, amb pròleg de Joan Fuster i epíleg de Montserrat Roig, i el recull *Poemes i dibuixos* (1985). L'any 2002, l'escriptora Núria Cadenas va publicar a València una completa biografia sota el títol: *L'Ovidi*.

Nova cançó

Amb una consciència rei-

vindicativa del seu país s'abocà a la política i a l'art. Va ser un cantautor i actor valencià que formà part del moviment de la nova cançó catalana. A les acaballes dels 60 s'iniciaria a la cançó, que el portà a fer les seves primeres lletres, a més de posar-li música a poemes de grans poetes com Espriu, Salvat-Papasseit, Estellés entre d'altres.

El 1968 inicià una carrera destacada com a cantant, sovint acompanyat de Toti Soler. Va ser aquell any quan enregistra el seu primer disc "La Fera Ferotge" que va significar el començament d'una sèrie de catorze discos. Moments fonamentals van ser el seu triomf en 1975 al Teatre Beatriz de Madrid i poc després la seva consagració definitiva a l'Olympia de París. De la seva trajectòria artística no es pot deslligar el seu compromís social que es fa palès amb cançons com "Sí, senyor", "Perquè vull", "Va com va", "La samarreta", "La cançó del cansat" entre d'altres.

L'any 1995 moria a Barcelona a conseqüència d'un càncer d'esòfag.

Dolors Pareja

Obres

FILMOGRAFIA

- Furia española (1974)
- Furtivos (1975)
- La Ciutat Cremada (1976)
- L'Obscura història de la cosina Montse (1977)
- La Portentosa vida del pare Vicente (1977)
- Companys, procés a Catalunya (1979)
- La Sabina (1979)
- La Verdad sobre el caso Savolta (1979)
- El Nido (1980)
- Los Embarzados (1980)
- Un dos tres, ensaimadas cada vez (1984)
- La Verdad oculta (1987)

DISCOGRAFIA

- La Fera ferotge (1968)
- Història d'un amic (1969)
- Sol d'estiu (senzill 1971)
- Un entre tants... (1972)
- Crònica d'un temps (1973)
- A Alcoi (1974)
- Salvat-Papasseit per Ovidi Montllor (1975)
- Ovidi Montllor a l'Olympia (1975)
- De manars i garrotades (1977)
- Bon vent... i barca oval (1979)
- Ovidi Montllor diu 'Coral romput' (1979)
- 4.02.42 (1980)
- Ovidi Montllor... per sempre (1995)
- Antologia (13ed 2000)